



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кв.бр.61/11
Дана 16.03.2011. године
В А Љ Е В О

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда – већа Биљане Савић и чланова већа – судија Весне Херцег и Бранислава Џунића, са судијским помоћником Александром Марковским, као записничарем, у кривичном предмету против окр.БР из Лајковца због кривичног дела обљуба над дететом из чл.180. ст.2. у вези са ст.1. КЗ – а у стицају са кривичним делом ванбрачна заједница са малолетником из чл.190. ст.1. КЗ – а, решавајући по жалби браниоца окривљеног – адв.ЗГ из Ваљева изјевљеној на решење о спровођењу истраге Ки.бр.116/10 од 10.03.2011. године, на седници већа одржаној дана 16.03.2011. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОБУСТАВЉА СЕ ИСТРАГА пртив окр.БР из Лајковца, покренута решењем истражног судије овог суда Ки.бр.116/10 од 10.03.2011. године, а због кривичног дела обљуба над дететом из чл.180. ст.2. у вези са ст.1. КЗ – а у стицају са кривичним делом ванбрачна заједница са малолетником из чл.190. ст.1. КЗ – а, јер дела које се окривљеном стављају на терет нису кривична дела.

Образложење

Након саслушања тада осум.БР из Лајковца истражни судија Вишег суда у Ваљеву донео је решење о спровођењу истраге Ки.бр.116/10 од 10.03.2011. године, а због основане сумње да је наведени извршио кривично дело обљуба над дететом из чл.180. ст.2. у вези са ст.1. КЗ – а у стицају са кривичним делом ванбрачна заједница са малолетником из чл.190. ст.1. КЗ – а.

Бранилац окривљеног – адв.ЗГ из Ваљева благовремено је изјавио жалбу на поменуто решење са предлогом да веће Вишег суда у Ваљеву обустави поступак против окр.БР из Лајковца.

Ванрасправно веће Вишег суда у Ваљеву, је размотривши списе овог кривичног предмета, а посебно ожалбено решење и жалбу браниоца окривљеног, нашло као у изреци, из следећих разлога:

Наиме, чланом 14. ст.2. КЗ – а прописано је да нема кривичног дела уколико је искључена противправност или кривица, иако постоје сва обележја кривичног дела одређена законом. Поред наведеног, а када је појам кривице у питању, чл.22. ст.1. КЗ – а је прописано да кривица постоји уколико је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено. Дакле сам појам кривице је одређен кроз постојање

два елемента урачунљивости и виности и уколико на страни било ког окривљеног нема једне од ове две функционално повезане компоненте, нема ни кривице, а самим тим, сходно чл.14. ст.2. КЗ – а, нема ни кривичног дела.

У конкретном случају када се узму у обзир радње окр.БР несумњиво је да су у његовим радњама остварена сва законом одређена обележје кривичног дела обљуба над дететом из чл.180. ст.2. у вези са ст.1. КЗ – а и кривичног дела ванбрачна заједница са малолетником из чл.190. ст.1. КЗ – а. Међутим, ванрасправно веће Вишег суда у Ваљеву, разматрајући све околности ове кривично – правне ствари, налази да на страни окр.БР нема виности, као једног од елемената кривице, па самим тим нема ни кривичних дела која су му стављена на терет, а ово из разлога што окривљени нити је био свестан, нити је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено. Наиме, приликом доношења одлуке ванрасправно веће овог суда је, без икакве намере да повреди било коју националну или етничку заједницу, нити било чије националну или етничку припадност, посебно имало у виду националну припадност и окривљеног и оштећене. Када се наведена чињеница узме у обзир, односно када се узме у обзир околност да је окривљени Ромске националности, а оштећена, која живи са окривљеним у складним односима и са њим има двоје деце, Румунске националности, међу којим етничким заједницама је граница ступања у сексуалне односе и заснивање заједнице живота са особом супротног пола, далеко нижа од стандарда и критеријума других етничких заједница, те када се узме у обзир и социјални миље из кога потичу окривљени и оштећена, у коме је овакво понашање афирмативно и друштвено прихватљиво, као и када се узме у обзир да се окривљени у свом окружењу сусретао са лицима која су под истим или сличним околностима ступала у ванбрачну заједницу као и он, а против њих није вођен поступак, нити су због тога била санкционисана, јасно је да он, као што је већ истакнуто, није био свестан, нити је могао бити дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено, а што и окривљени у својој одбрани наводи.

Из изнетог, а на основу чл.254. ст.1. тач.1. ЗКП – а, донета је одлука као у изреци решења.

Вршилац функције председник суда – већа

Биљана Савић, с.р.